

Sygn. akt I C 3573/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Schick

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2018 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa N. B.

przeciwko (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 6 000 zł

I.zasądza od strony pozwanej (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki N. B. 6 000 zł (sześć tysięcy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 18 sierpnia 2017 roku;

II.zasądza od strony pozwanej (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki N. B. 3 117 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III.nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa Kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłego tymczasowo poniesionego przez Skarb Państwa kwotę 254,29 zł.

UZASADNIENIE

Powódka N. B. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 6 000 zł, tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę w związku ze zdarzeniem z dnia 14 lutego 2017 roku wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od 18 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka podała, że w dniu 14 lutego 2017 roku miał miejsce wypadek komunikacyjny, w następstwie którego doznała obrażeń ciała, a pojazd sprawcy, który najechał na tył pojazdu prowadzonego przez powódkę, ubezpieczony był, w zakresie OC w u strony pozwanej, która przyznała tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania kwotę 1287 zł oraz zaproponowała dopłatę w wysokości 3000 zł przesyłając treść ugody, której powódka nie zaakceptowała..

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że pozwana, jako ubezpieczyciel sprawcy zasadniczo uznała swoją odpowiedzialność za skutki kolizji z 14 lutego 2017 roku i wypłaciła odszkodowanie odpowiadające rzeczywiście powstałym dolegliwościom. Zgodnie z przedstawioną w sprawie dokumentacją medyczną, powódka nie doznała w tym zdarzeniu takiego rozstroju zdrowia lub uszkodzeń ciała, jakie wskazywane są w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka N. B. była uczestniczką zdarzenia drogowego z 14 lutego 2017 roku. Była w chwili wypadku kierowcą samochodu, w którego tył uderzył sprawca ubezpieczony w (...).

/ bezsporne/

W dniu wypadku powódka miała 21 lat i była zdrowa. Przed wypadkiem nie cierpiała na żadne choroby i nie miała żadnych urazów. Nie leczyła się u lekarzy specjalistów.

Powódka od dziecka uprawia sport, a w dacie wypadku od 6 lat grała w piłkę nożną w klubie (...). Jako sportowiec doznała tylko kontuzji mięśniowych, nie wymagających leczenia.

Powódka od dziecka była reprezentantką szkoły w każdej dziedzinie sportu. Sport był dla niej najważniejszy i był jej pasją.

Klub (...) zapewniał stroje, imprezy integracyjne i obozy. Obecnie powódka nie gra w piłkę z powodu skutków wypadku, odczuwanych dolegliwości i ograniczeń.

Powódka, z powodu powypadkowych bólu kręgosłupa, przestała też jeździć na nartach, co uwielbiała.

Wypadek zakończył karierę sportową powódki i osłabił drużynę P..

Powódka na skutek wypadku doznała urazu kręgosłupa- skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa i stłuczenia klatki piersiowej. Po wypadku została udzielona powódce pomoc medyczna w Szpitalu w P..

Do chwili obecnej od daty wypadku powódka N. B. odczuwa bóle głowy i bóle kręgosłupa. Po wypadku nie mogła się schylać. Poddana się badaniu specjalnej komisji powypadkowej, która ustaliła 5 % uszczerbek na zdrowiu. Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim przez miesiąc. Brała leki przeciwbólowe.. Poddana się rehabilitacji, nosiła kołnierz ortopedyczny. Przez dwa miesiące, z powodu traumy powypadkowej nie jeździła samochodem.

Powódka musiała zrezygnować z kursu instruktora narciarskiego.

Skutki wypadku utrudniają powódce wykonywana prace recepcjonistki, barmanki i kelnerki. W pracy dźwiga skrzynki z napojami i tace, co po wypadku jest utrudnione.

Po uderzeniu w tył samochodu powódki, uległ on uszkodzeniu całkowitej. Nie dało się otworzyć tylnych drzwi, wypadło radio z kablami.

Powołani w sprawie biegli dr nauk medycznych ortopeda M. J., i neurolog J. S., stwierdzili u powódki N. B. stan po urazie kręgosłupa szyjnego i dolegliwości bólowe po urazie.

Biegła neurolog stwierdziła w swojej specjalności brak następstw neurologicznych zdarzenia z 14 lutego 2017 roku.

Biegły ortopeda w swojej specjalności, wskazał, że w obecnym stanie stwierdza u powódki długotrwały uszczerbek na zdrowiu badanej w związku z wypadkiem z dnia 14 lutego 2017 roku, który wynosi 3 %, zgodnie z paragrafem 8.3 ze wstępu do załącznika Rozporządzenia MPiPS z 18 grudnia 2002 roku.

Wypadek skutkuje do chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyny górnej prawej. W przyszłości konieczne będzie kontynuowanie leczenia usprawniającego, a z powodu przebytego urazu mogą nasilić się dolegliwości kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość.

Dowód:

- opinie biegłych neurologa i ortopedy K- 211-214, 237-239, 253-257

- przesłuchanie powódki K- 196-197

- karta informacyjna K- 73-74,
- oświadczenie K- 73, - dokumentacja medyczna K- 78-82
- zaświadczenie klubu (...) k- 83, -opinia K- 88 odwrot , akta szkody

Powódka otrzymała od strony pozwanej zadośćuczynienie i zwrot kosztów leczenia w łącznej kwocie 1287 zł. Powódka domagała się dalszej kwoty 6000 zł, której nie otrzymała.

Dowód:

- akta szkody , wezwanie K- 83-84

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył , co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w całości na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłego ortopedy, akt szkody, przesłuchania powódki, i dokumentacji medycznej.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

O charakterze, jaki ma spełniać zadośćuczynienie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r. wydanego w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), stwierdzając, że zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy.

Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień.

Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

W niniejszej sprawie Sąd przyznał powódce dalsze 6 000 zł zadośćuczynienia, co wynika z faktu, że rozważając wysokość w jakiej winno być zadośćuczynienie wypłacone, należy rozważać każdy przypadek indywidualnie, ponieważ jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 września 2002 r., wydanemu w sprawie IV CKN 1266/00 (LEX nr 80272) określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron.

Sąd uwzględnił przede wszystkim młody wiek powódki, która obecnie ma 23 lata, a także utrudnienia stanowiące skutki wypadku - wypadek skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi głowy i kręgosłupa szyjnego, ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyny górnej prawej i koniecznością kontynuowania w przyszłości leczenia usprawniającego i wpływa na życie zawodowe i osobiste powódki.

Jak wynika z ustaleń stanu faktycznego, na skutek wypadku, młoda, zdrowa i uprawiająca od dziecka różne sporty, powódka N. B., nie powróciła do stanu zdrowia i formy sprzed wypadku. Powódka, wykonująca na co dzień, zawód recepcjonistki, kelnerki i barmanki, po wypadku ma problemy z podnoszeniem skrzynek z napojami i ciężkich tac.

Z powodu dolegliwości bólowych i ograniczeń ruchomości kręgosłupa powódka przestała uprawiać jazdę na nartach, musiała zrezygnować z planu bycia instruktorem narciarskim, wypadek zakończył jej karierę w Klubie (...), gdzie grała w piłkę nożną .

Wypadek spowodował konieczność rezygnacji z gry w klubie i zakończył karierę sportową powódki oraz możliwość uczestnictwa w obozach sportowych i imprezach integracyjnych, gwarantowanych przez Klub.

Powyższe okoliczności Sąd uznał za skutkujące wysokim poczuciem krzywdy i potrzebą jej kompensacji Powódce przyznanym zadośćuczynieniem.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli przepisu art. 98 § 1 k.p.c.